

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/34/2022
Identifikačné číslo spisu:	6117205563
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6117205563.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne MRA betón, s. r. o., 365 Sverepec, IČO: 44 794 819, zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s. r. o., Dvory 1932, Púchov, IČO: 36 867 454, proti žalovanej GEOBAU, s.r.o., 566 Šintava, IČO: 36 681 237, zastúpenej advokátkou JUDr. Ing. Kristína Rakická-Decsi, PhD., Pri Gymnáziu 22, Nové Zámky, o zaplatenie 33 592,58 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 18Cb/41/2017, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. februára 2020 č. k. 21Cob/34/2019-350 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Trnave z 25. novembra 2021 č. k. 21Cob/34/2019-479, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobkyňa m á proti žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. septembra 2018 č. k. 18Cb/41/2017-286 v prvom výroku rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 5 136,54 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 14 690,70 eura od 14. augusta 2016 do 3. novembra 2016, zo sumy 1 469,07 eura od 4. novembra 2016 do zaplatenia, zo sumy 2 054,80 eura od 14. augusta 2016 do 3. novembra 2016, zo sumy 205,48 eura od 4. novembra 2016 do zaplatenia, zo sumy 994,44 eura od 14. októbra 2016 do 3. novembra 2016, zo sumy 99,44 eura od 4. novembra 2016 do zaplatenia, zo sumy 189 eur od 10. novembra 2016 do 3. apríla 2017, zo sumy 3 127,86 eura od 14. novembra 2016 do 3. apríla 2017, zo sumy 7 915,92 eura od 14. novembra 2016 do 3. apríla 2017, zo sumy 7 580,04 eura od 15. decembra 2016 do 3. apríla 2017, zo sumy 2 620,74 eura od 15. decembra 2016 do 3. apríla 2017, zo sumy 3 738,06 eura od 30. decembra 2016 do 3. apríla 2017, zo sumy 3 284,42 eura od 14. februára 2017 do 3. apríla 2017, zo sumy 1 065,42 eura od 14. februára 2017 do zaplatenia, zo sumy 993,78 eura od 3. marca 2017 do zaplatenia, zo sumy 938,88 eura od 3. marca 2017 do zaplatenia, zo sumy 3 644,74 eura od 14. augusta 2016 do 3. novembra 2016, zo sumy 364,47 eura od 4. novembra 2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V

druhom výroku súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 28 456,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 189 eur od 4. apríla 2017 do zaplatenia, zo sumy 3 127,86 eura od 4. apríla 2017 do zaplatenia, zo sumy 7 915,92 eura od 4. apríla 2017 do zaplatenia, zo sumy 7 580,04 eura od 4. apríla 2017 do zaplatenia, zo sumy 2 620,74 eura od 4. apríla 2017 do zaplatenia, zo sumy 3 738,06 eura od 4. apríla 2017 do zaplatenia a zo sumy 3 284,42 eura od 4. apríla 2017 do zaplatenia, zastavil. Tretím výrokom súd prvej inštancie priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. februára 2020 č. k. 21Cob/34/2019-350 na základe odvolania žalovanej rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a žalobkyni proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd opravným uznesením z 25. novembra 2021 č. k. 21Cob/34/2019-479 opravil prvú výrokovú vetu svojho rozsudku tak, že namiesto zrejmej chyby v písaní v slove „inštanxie“ má byť správne „inštancie“.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania žalovaná vidí v nesprávnom procesnom postupe súdu, ktorým jej bolo znemožnené, aby realizovala jej patriace práva v takej miere, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP]. Vec bola podľa dovolateľky na súde prvej inštancie prejednaná povrchne, konanie nebolo vedené objektívne, strany sporu nemali rovnocenné postavenie a dôkazy navrhované a predložené žalovanou neboli akceptované. Rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie trpí z uvedeného dôvodu podľa dovolateľky vadou zmatečnosti. Odvolací súd odoprel žalovanej právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa zároveň žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou zaujatosti vznesenou žalovanou na pojednávaní 24. septembra 2018.

4. K dovolaniu žalovanej doručila súdu vyjadrenie žalobkyňa. Žalobkyňa poukázala na § 92 ods. 3 CSP, podľa ktorého odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. Ak bol rozsudok odvolacieho súdu doručený pôvodnému právnomu zástupcovi žalovanej, a to napriek skutočnosti, že medzi časom medzi nimi prišlo k ukončeniu poskytovania právnych služieb, avšak táto skutočnosť bola súdu oznámená až neskôr, nič to nemôže zmeniť na účinkoch doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu pôvodnému právnomu zástupcovi žalovanej. Podľa žalobkyne je dovolanie žalovanej podané oneskorene. Z hľadiska obsahu podaného dovolania je podľa žalobkyne dovolanie zjavne nedôvodné. Žalobkyňa dovolaciemu súdu navrhuje dovolanie žalovanej odmietnuť ako podané oneskorene alebo zamietnuť ako nedôvodné.

5. K vyjadreniu žalobkyne doručila súdu vyjadrenie žalovaná. O rozsudku odvolacieho súdu sa dozvedela až 12. mája 2020, kedy jej bol rozsudok odvolacieho súdu doručený do elektronickej schránky. Ak súd prvej inštancie informoval predchádzajúceho právneho zástupcu, informoval ho po vypovedaní plnomocenstva, a tento nebol povinný reagovať na doručenie súdu. Nemôže obstať argumentácia žalobkyne, že dovolanie bolo podané oneskorene, keď súd prvej inštancie informoval prostredníctvom elektronickej schránky aj priamo žalovanú. Žalovaná ďalej zotrvala na dôvodoch a argumentácii uvedenej v dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pri skúmaní včasnosti podania dovolania, dospel k záveru, že žalovaná podala dovolanie oneskorene, preto je potrebné dovolanie žalovanej odmietnuť.

7. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že na pojednávaní 24. septembra 2018 bolo súdu doručené oznámenie o odvolaní splnomocnenia udelené žalovanou predchádzajúcemu právnomu zástupcovi AK GG, s.r.o., Agátová 15, Galanta, IČO: 50 954 709, spolu s novým splnomocnením zo 4. apríla 2018 udeleným Nagy & Partners, s.r.o., Športová 11, Galanta, IČO: 36 869 341 (ďalej len „Nagy & Partners“).

s.r.o.“). Uvedené splnomocnenie nebolo splnomocniteľom časovo obmedzené. Odvolanie tohto splnomocnenia bolo súdu oznámené až 17. septembra 2020 v rámci odpovede na výzvu súdu, či žalovaná trvá na podanom dovolaní vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané po lehote. V uvedenej odpovedi na výzvu súdu zo 16. septembra 2020 bola súdu doručená dohoda o ukončení právneho zastupovania uzatvorená medzi žalovanou a Nagy & Partners, s.r.o., z 27. decembra 2019.

8. Podľa § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

9. Podľa § 92 ods. 3 CSP odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

10. Civilný sporový poriadok jednoznačne upravuje, že je na zodpovednosti sporovej strany a jej zástupcu, aby súdu oznámili ukončenie zastupovania. Opačný prístup, kedy by bol súd povinný pri každom procesnom úkone zisťovať, či je sporová strana naďalej procesne zastúpená, by nebol naplniteľný. Dokým nie je súdu oznámené ukončenie zastupovania, súd koná so zástupcom (vrátane doručovania písomností), ktorého si strana zvolila a vo vzťahu ku ktorému bolo súdu predložené splnomocnenie. Aj pokiaľ sporová strana predloží súdu doklad o tom, že k ukončeniu zastupovania prišlo už skôr, účinnosť takéhoto oznámenia a teda povinnosť nekonať s už neaktuálnym zástupcom nastáva až momentom doručenia takéhoto oznámenia súdu.

11. V tomto prípade bol rozsudok odvolacieho súdu napadnutý dovolaním žalovanej správne doručovaný právnenému zástupcovi žalovanej Nagy & Partners, s.r.o., a to na základe splnomocnenia predloženého súdu 24. septembra 2018. Uvedená advokátska kancelária rozsudok odvolacieho súdu doručovaný elektronicky do elektronickej schránky advokátskej kancelárie prevzala 31. marca 2020 (č. l. 358). Doručovanie rozsudku odvolacieho súdu sa vykonávalo v čase, kedy súdu ešte nebolo doručené oznámenie o ukončení právneho zastupovania zo 16. septembra 2020, ktoré bolo súdu doručené až 17. septembra 2020.

12. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

13. Vzhľadom na riadne doručenie rozsudku odvolacieho súdu právnenému zástupcovi žalovanej 31. marca 2020, nasledujúci deň 1. apríla 2020 by začala žalovanej plynúť lehota na podanie dovolania. Posledný deň lehoty na podanie dovolania by pripadol v súlade s § 121 ods. 3 CSP na 31. máj 2020, ktorý bol dňom pracovného pokoja, preto za posledný deň lehoty na podanie dovolania v súlade s § 121 ods. 4 CSP by bolo potrebné považovať najbližší pracovný deň, ktorým bol 1. jún 2020. V súlade s § 1 písm. a) a § 2 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony však žalovanej až do 30. apríla 2020 lehota na podanie dovolania neplynula. V absolútnom vyjadrení bola lehota na podanie dovolania od 1. apríla 2020 do 1. júna 2020 - 62 dní. V čase od 1. apríla do 30. apríla 2020 lehota na podanie dovolania žalovanej neplynula a plynúť začala až 1. mája 2020. Posledným dňom lehoty na podanie dovolania preto bol 1. júl 2020. Žalovaná podala dovolanie až 13. júla 2020, čiže po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie dovolania.

14. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že sa od svojho predchádzajúceho právneho zástupcu nedozvedela o doručení rozsudku odvolacieho súdu, uvedené neznamená, že by súd nesprávne postupoval pri doručovaní rozsudku odvolacieho súdu a že by takéto doručenie bolo voči žalovanej neúčinné, a to v súlade so závermi uvedenými v odseku 10. a 11. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Ani neskôršie doručovanie rozsudku odvolacieho súdu už aj s doložkou právoplatnosti žalovanej, na ktoré sa žalovaná odvoláva,

nemení nič na tom, že 31. marca 2020 bol rozsudok odvolacieho súdu účinne doručený žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu. Súd prvej inštancie následne 27. apríla 2020 doručoval priamo žalobkyni ako aj žalovanej a zároveň aj ich právnym zástupcom rozsudok súdu prvej inštancie spolu s rozsudkom odvolacieho súdu už vyhotovenými doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti. Najvyšší súd tu poznamenáva, že už aj z uvedených doložiek muselo byť žalovanej zrejmé, vzhľadom na vyznačený dátum právoplatnosti 31. marca 2020, že najneskôr k tomuto dátumu prišlo k riadnemu doručeniu rozsudku odvolacieho súdu sporovým stranám, a teda najneskôr od tohto dátumu plyní žalovanej lehota na podanie dovolania.

15. Vo vzťahu k vydanému opravnému uzneseniu a prípadnej aplikácii druhej vety § 427 ods. 1 CSP najvyšší súd uvádza, že predmetným opravným uznesením síce prišlo k oprave vo výrokovej časti rozsudku odvolacieho súdu, avšak len z dôvodu zrejmej chyby pri písaní, kedy odvolací súd uviedol „inštanxie“ namiesto „inštancie“. Vykonanou opravou sa nezmenil celkový obsah a význam opravovaného výroku. Najvyšší súd v tejto otázke poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 23. februára 2021 č. k. I. ÚS 185/2020-34, v ktorom ústavný súd konštatoval, že podstatou argumentácie sťažovateľa je námietka, že v dôsledku vydania opravného uznesenia sa pre neho nanovo otvorila lehota na podanie opravného prostriedku aj proti opravenému rozsudku krajského súdu. Nemožno vylúčiť, že o takejto procesnej situácii možno v zásade uvažovať, avšak len za predpokladu, že účinok opravného uznesenia sa vo vzťahu k opravnému rozsudku prejaví v podobe kvalifikovanej obsahovej zmeny opraveného rozsudku, teda takej, ktorá je spôsobilá ovplyvniť obsah alebo rozsah subjektívnych práv a povinností, o ktorých bolo autoritatívne opraveným rozsudkom rozhodnuté. V posudzovanom prípade k takejto zmene vykonanou opravou neprišlo. Aj z pôvodného znenia rozsudku odvolacieho súdu, bolo zrejmé, že odvolací súd rozhodol o potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie, pričom tento rozsudok súdu prvej inštancie bol jednoznačne a správne identifikovaný v záhlaví rozsudku odvolacieho súdu. Napokon žalovaná ani nepodávala dovolanie po doručení opravného uznesenia, teda z dôvodu, že by vykonaná oprava mala za následok také zmeny rozsudku odvolacieho súdu, pre ktoré by bolo potrebné podať dovolanie. Žalovaná podala dovolanie v čase (13. júl 2020), kedy ešte opravné uznesenie odvolacím súdom vydané ani nebolo (25. novembra 2021). Z uvedených dôvodov je najvyšší súd toho názoru, že nemožno v tomto prípade aplikovať na plynutie lehoty na podanie dovolania žalovanej druhú vetu § 427 ods. 1 CSP.

16. Z uvedených dôvodov je dovolanie žalovanej potrebné podľa § 447 písm. a) CSP odmietnuť ako dovolanie podané oneskorene.

17. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.